

ד

'יחלוקו'

ביאור הדין – צורת התפיסה – טעם החלוקה – מדוע אין אומרים כל דאלים גבר – מדוע אין אומרים יהא מונח.

דין זה מבואר במשנתנו, שנים האוחזין בטלית וכל אחד טוען כולה שלי – יחלוקו בשבועה⁽²²⁾. וביארו רש"י והתוס' שסיבת החלוקה היא משום ששניהם תפוסים בה וכוחם שווה בטלית – ומהותה של תפיסה זו וגדר החלוקה יבואר לקמן.

צורת התפיסה

מבואר בגמרא לקמן [ז א] שאם היה כל אחד מהם תפוס בחצי הטלית ממש, אין צריכים להשבע. שהרי גם אם לא ישבע אין חבירו יכול לתבוע ממנו את החצי שתפוס בו דהמוציא מחבירו עליו הראיה! – ומה שמבואר במשנתנו שעליהם להשבע זהו משום שאין כל אחד מהם תפוס בחצי הטלית ממש, אלא כל אחד תפוס בקצה הטלית, וכיון ששניהם תפוסים בקצה הטלית, יחלוקו בשבועה.

טעם החלוקה – וגדרה

האחרונים האריכו לחקור, מהו טעם החלוקה במשנתנו – האם מחמת תפיסה זו שתופסים בקצה הטלית, נחשב כל אחד מהם כתפוס בחצי טלית ולכן חולקים. – שהרי אם היה כל אחד מהם תפוס בפועל בחצי טלית, אז היינו תולים בודאות שכל אחד מהם בעלים על חצי, ד'חזקה כל מה שתחת יד אדם שלו הוא' [וכמו שביארנו לעיל אות א'] – כך גם כששנים אוחזין בקצה הטלית, הרי זה כאילו כל אחד מהם תפוס ממש בחצי הטלית ואנו תולים בודאות שכל אחד מהם בעלים על חצי טלית. –

אך אפשר לומר שכל אחד מהם נחשב מחמת תפיסתו זו כאילו הוא תפוס בכל הטלית. וטעם החלוקה הוא, שכיון ששניהם תפוסים בכל הטלית, בתורת פשרה נפסק שיחלוקו. ולפי צד זה אין החלוקה במשנתנו חלוקת ודאי, אלא הוא חלוקה מספק.

ורבים מן האחרונים דייקו מדברי התוספות [ב א ד"ה ויחלוקו] שתפיסתם זו נחשבת כאילו כל אחד מהם תפוס ממש בחצי הטלית, וחלוקה זו אינה מחמת פשרה, אלא היא מעיקר הדין, דכיון שכל אחד תפוס בחצי הטלית – חזקה מה שתחת יד אדם

תפוס אין אומרים כל דאלים גבר כמו שביארנו למעלה.

22. ושבועה זו תקנת חכמים היא שלא יהא כל אחד הולך ותוקף טליתו של חבירו. כמבואר לקמן ג א.

המפקיד, ולכן אי אפשר להוציא את החפץ מרשותו לומר כל דאלים גבר, כיון שבזה פוגם בשמירתו. ובאמת שלשיטת התוס' בסוגיין [ב א] אין כלל קושיה מדוע במנה שלישי אין אומרים כל דאלים גבר, שהרי שיטת התוס' שהנפקד תופס עבור שניהם את הממון, ובמקום שיש